

musik

BIBLIOTEKSNYTT

SVENSKA
MUSIKBIBLIOTEKS-
FÖRENINGEN

♪ (Musik)katalogisering i Europa

♪ I tidens rififi

♪ Mord, kaffe & frieri

♪ En skattkista med noter

♪ Sång under segel i nyutgåva

♪ Swedish music landscape

♪ Musikhögskoleträff i Göteborg

25:-

nr.4
2012

KALENDARIUM 2013

Nordiskt Baltiskt möte samt Svenska musikbiblioteksföreningens årsmöte och 60-årsjubileum

Tid: 18-19 april 2013

Plats: Musik- och teatermuseet i Stockholm

Tema: Musikbibliotek och musikarkiv nu och i framtiden

Antologin Svenska Operaarior 1874 - 2009. Läs mer på s.12. Omslaget: "Mordet på sjökaptanen S. P. Lagerhamn i Konstantinopel 1859", såsom det skildras i illustrationen i det svenska skillingtrycket från följande år. Visarkivets Karin Strand har närmare utrett händelsen och visan i Noterat 18. Läs mer på s. 10.

INNEHÅLL

3	Ordföranden har ordet, Redaktörens ruta	11	Swedish music landscape
4	(Musik)katalogisering i Europa	12	En skattkista med noter
8	I tidens rififi	14	Musikhögskoleträff i Göteborg
9	Sång under segel i nyutgåva	16	God jul!
10	Mord, kaffe & frieri		

Layout Sara Lind

MUSIK

BIBLIOTEKSNYTT

utges av Svenska musikbiblioteksföreningen, svenska sektionen av IAML, International Association of Music Libraries, Archives and Documentation Centres

ISSN 0283-104X

Redaktör och distr.: Lena Nettelbladt
Musik- och teaterbiblioteket Box 16326
103 26 Stockholm
08-519 554 10 lena.nettelbladt@muslib.se

Prenumerationer inkl. medlemskap:
enskilda 250:-, institutioner 400:-, veteraner,
studerande, arbetslösa 125:-
Plusgiro 65 21 22-3

www.musikbiblioteksbloggen.blogspot.com

Kära kollegor

Nu i december ska styrelsen träffas och planera inför en nordisk baltisk konferens i Stockholm i april i samband med att vår svenska förening fyller 60 år. Det är mycket och tänka på men verkligen roligt. Vi har redan fått positiva svar från flera föredragshållare:

- Jutta Lambrecht kommer att berätta om den tyska IAML-föreningen.
- Antony Gordon kommer att berätta om sitt arbete vid the Sound Archive på British Library och leda en diskussion om det framtida arbetet i den internationella musikbiblioteksforeningen IAML.
- Kristoffer Brinch Kjeldby från Det Kongelige Bibliotek i Köpenhamn kommer att berätta om den danske musikern Sys Bjerres användning av Internet.
- Anders Cato, från Göteborgs universitetsbibliotek kommer att tala om musikkatalogiseringens utveckling i Europa.
- Kjell-Åke Hamrén, STIM:S nya ordförande kommer att medverka.
- Susanne Abbefalk, jurist på Sveriges Radio kommer att tala om upphovsrätt.
- Vi kommer att få en presentation av Statens musikverk.

Foto: Ingemar Jobansson

- Veslemøy Heintz kommer att berätta om sällskapet Utile Dulci. almanackor för 2013 – det första ni gör är att boka in 18-19 april!

Vi kommer att få höra om läget i de nordiska och baltiska musikbiblioteksforeningarna.

Jag vill önska er alla er riktigt GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR

Birgitta Sparre

Detta och mycket mer kommer att hända. På kvällen 18 april inbjuds till en festlig jubileumsmiddag. När ni får era

Redaktörens ruta

Jag är stolt över att vi får publicera Anders Catos föredrag om katalogisering som han höll i Montreal. På engelska finns artikeln att läsa i *Fontes* specialnummer om katalogisering som kom tidigt i höstas. Annars går detta nummer i boksläppens tecken. Du kan läsa om en fotobok om svenska musiker, en bok om bandet Blå Tåget, en återutgivning av en samling sjömansvisor och om en ny notantologi med svenska operaarior.

Pia Shekhter ordnade en innehållsrik och trevlig träff i Göteborg för musik-

högskolebibliotekarier som avslutades med tripp till hennes torp i Kinnekulle och en konsert i Vara Konserthus.

Svenskt visarkiv har digitaliserat en katalog med förstaradsregister och ämnesregister där du kan söka på sånger om ballongfärder om du vill.

Mycket nöje

God jul och Gott nytt år önskar *Lena*

www.musikbiblioteksbloggen.blogspot.com
www.smbf.nu
musikbiblioteksforum@listserv.kb.se
www.facebook.com/ (Musikbiblioteksforeningen)

 Find us on Facebook

Musik(katalogisering) i Europa

Anders Cato, Göteborgs universitetsbibliotek

Under IAML-konferensen i Montréal i somras blev jag ombedd att hålla ett föredrag om musikkatalogisering i Europa. Jag blev också samtidigt ombedd att skriva en artikel om detsamma i *Fontes Artis Musicae*, och den texten finns med i det första höstnumret i år. Här kommer en kortare sammanfattning av artikeln och föredraget.

Det är svårt att sätta fingret exakt på när man började "katalogisera" på biblioteken i traditionell mening. Bibliotek har ju funnits i århundraden, men kataloger? Från början var de mest inventarieförteckningar som gjordes för att hålla lite koll på vad man förvärvat. Den som förvärvade gjorde förteckningen och den kunde se ut lite hur som helst. Att den skulle användas för sökning och återfinning var det ingen som tänkte på.

I slutet på 1800-talet började dock saker hända. Man hade börjat så smått med

riktiga kataloglappar och katalogkort och här började man se möjligheterna till rationalisering genom att någon institution, ofta ett nationalbibliotek, centralt framställde dessa katalogkort. Helt plötsligt blev då standardisering nödvändig. Man måste ju enas om hur informationen skulle se ut på korten!

Paris Principles

Det första verkliga försöket att nå internationell standardisering ägde rum efter kriget på en konferens som arrangerades av IFLA, som grundats 1927. Konferensen ägde rum i Paris och var en "Conference on Cataloguing Principles" och den resulterade i de principer som varit en grundval för katalogisering i stora delar av världen sedan dess och allmänt går under benämningen "Paris Principles". Dessa principer säger bland annat att huvudsyftet med katalogen är att säkerställa huruvida ett bibliotek har en särskild publikation såsom specificeras enligt dess:

- Författare och titel;
- Om författaren är okänd dess titel;
- Om författare och titel är otillräckliga för identifiering en passande ersättning för titeln;
- Vilka verk av en särskild författare och vilka upplagor av ett särskilt verk som finns i biblioteket.

Under 1960-talet började IFLA arbeta med det som skulle bli den stora standarden inom bibliografiskt arbete: International Standard Bibliographic Description, ISBD. Först ut var ISBD(M) för monografier, men snart kom även för andra medier, t.ex. ISBD(PM) för

tryckt musik. ISBD beskriver i detalj hur en bibliografisk resurs (=publikation) ska beskrivas i katalogen. Exakt beskrivs vad varje punkt, kommatecken och mellanslag betyder i katalogen. Med ISBD följer också en standardiserad terminologi inom det bibliografiska området. Genom åren har ISBD-standarderna reviderats ett flertal gånger, nu senast 2010 då samtliga olika ISBD:er slogs samman till en stor ISBD Consolidated Edition.

Inte helt samspelta

Hur såg då Europa ut på katalogiseringsfronten i början på 1970-talet? Ja, i de engelskspråkiga delarna hade man redan börjat med Anglo-American Cataloguing Rules, men i dess första upplaga, där ju det fanns en amerikansk och en brittisk version. Man var alltså inte helt samspelt där. De tyskspråkiga delarna hade sina egna regler, RAK, Regeln der alphabetischen Katalogisierung och i det franskspråkiga Europa använde man redan ISBD så långt det räckte och när detta inte räckte till försökte man skapa egna standarder via sitt standardiseringsinstitut, AFNOR, Association Française de Normalisation. Stora delar av södra Europa gjorde på samma vis som Frankrike, använde ISBD, plus egna tillägg. De nordiska länderna var inte helt samspelta. De flesta hade börjat med traditioner ganska hårt knutna till äldre tysk katalogiseringstradition, men nu kunde man se en uppluckring. Sverige och Norge började luta åt AACR, medan Finland är mer ISBD-trogen i kombination av egna regel tillägg. Danmark har alltid varit lite bångstyrt och velat gå sin egen väg, men trots allt inte helt utanför standardiseringsarbetet.

AACR starkare

På 1980-talet blir AACR starkare. Dess andra upplaga kom 1978 och innebar att den amerikanska och brittiska katalogiseringsvärlden enades om samma regler. Ett stort steg framåt! Det nya AACR2 kommer att utgöra bas för flera regelverk som skapas i Europa under 1980- och 1990-talen: Sverige, Norge, Spanien, med flera. I södra Europa, samt Finland, är fortfarande ren ISBD

“ De nordiska länderna var inte helt samspelta. De flesta hade börjat med traditioner ganska hårt knutna till äldre tysk katalogiseringstradition, men nu kunde man se en uppluckring.

tillsammans med egna tillägg starkare. Notera dock att även AACR2 är baserat på ISBD, så många regelverk har nu samma grundbas åtminstone! Tyskland och Frankrike behåller sina egna regelverk: Tyskland RAK och Frankrike ISBD + egna tillägg.

Så vad finns det då för stora skillnader mellan de olika regelsystemen? Vi kan ta ett par exempel:

a. Tyskland.

a) Musikalietyppspecifika uppgifter läggs i RAK i upplageavsnittet (något som återkommer i de nya katalogreglerna RDA faktiskt).

b) Mer exakt medium kan specificeras än i AACR. Man kan skriva 1 CD, 1 DVD t.ex. något som AACR inte har. Man skriver 1 sound disc istället och specificerar i en anmärkning vad för slags sound disc man har. Intressant att observera är att vi i vår svenska KRS valt att göra såsom RAK föreskriver och inte som AACR.

c) Betydligt fler förkortningar används än i AACR och man har såklart andra regler för stor och liten bokstav.

d) Uniforma titlar, eller Einheitssachtitel.

Här är skillnaden störst. Vad gäller

pregnanta titlar är skillnaden inte så stor, men för form/genre-titlar gör man ganska annorlunda. Man förkortar kraftigt och tar med något färre element, t.ex. RAK:

Sonaten, Kl, op. 35

AACR: Sonatas, piano, no. 2, op. 35, B b minor

e) Bestämd och obestämd artikel.

Här behåller RAK, och de flesta europeiska regelverk, dessa artiklar. I engelskan kan man lätt ta bort en artikel från en titel, utan att betydelsen ändras. Så är det inte i många andra språk. Därför har även de flesta AACR-trogna regelverken i Europa haft detta undantag från AACR och behållit artiklarna, trots att man då inte gör enligt den standard som den angloamerikanska världen följer.

b. Frankrike

IFLA-standarder väger alltid tungt i Frankrike. Viktigast bland dessa är såklart ISBD, vilken utgör grund för all deskriptiv katalogisering i Frankrike. När det inte finns någon IFLA-standard har Frankrike istället skapat lokala nationella standarder, såsom för uniforma titlar som skapas enligt den franska AFNOR-standarderna:

NF Z 44-079, Forme et structure des vedettes titres uniformes musicaux.

a) I franska uniforma titlar behålls räkneord.

AFNOR: Vierletzte Lieder

AACR2: Letzte Lieder

b) Man räknar fler titlar som pregnanta än vad AACR2 gör.

c) Artiklar behålls liksom i så många andra europeiska katalogiseringsregler.

d) Man tillåter alternativ i den uniforma titeln, flûte ou violon, vilket inte AACR2 gör.

c. Olika länder använder olika regelsystem för val av auktoriserade namnformer och man använder också olika regler för translitterering, t.ex.:

- Шнитке, Альфред, 1934-1998
- Schnittke, Alfred, 1934-1998
- Šnitke, Al'fred G. 1934-1998
- Šnitke, Al'fred Garrijevič, 1934-1998

- Shnitke, Alfred 1934-1998

- Sjnitke, Alfred, 1934-1998

Revolution för biblioteksvärlden

Under 1990-talet blev behovet av förändring alltmer uppenbart. Internet och World Wide Web uppstod. Detta blev en revolution för biblioteksvärlden. Nya medier kom, resurser blev tillgängliga i digital form på webben, våra kataloger kunde läggas på webben, länkas mellan, man kunde länka mellan element i katalogerna, etc. etc. Möjligheterna blev hur många som helst. Och plötsligt verkade våra gamla katalogregler väldigt gammalmodiga.

1997 beslutade man inom det angloamerikanska katalogiseringssamfundet att något måste göras. En konferens kallades samman i Toronto "International Conference on the Principles and Future Development of AACR". Beslut togs om att man skulle utarbeta en ny, tredje, upplaga av AACR. Så skedde under fem års tid och 2003 gick den ut på världsremiss. Den fick svidande kritik för att i princip bara vara en fortsättning på det gamla och helt utan nytänkande. RDA, Resource Description & Access - nu är reglerna här!

Man blev tvungen att tänka om och efter en tid fattades beslut om att göra om regelverket helt efter nya principer. Dessa nya regler skulle verkligen vara anpassade till vår nya verklighet och de skulle också kunna tillämpas internationellt, inte bara av det angloamerikanska samfundet. Därför bytte man titel på reglerna till RDA, Resource Description & Access. Åtta år tog arbetet med att utveckla RDA, men nu är reglerna här!

Samtidigt ägde en utveckling rum inom IFLA som ju också noterat förändringen i världen. Fram tills nu hade IFLA främst underhållit två bibliografiska standarder: Paris Principles och ISBD. Med den nya bibliografiska verklighet som rådde insåg IFLA också att något nytt behövdes – och något som ersatte den funktionalitet som de tidigare katalogkorterna haft.

FRBR-bibel

1998 föddes FRBR, Functional Requirements for Bibliographic Records, en begreppsmodell som skapar relationer mellan användarnas behov inom sökning och åtkomst i onlinekataloger sedda från just användarnas sida. Och FRBR har sedan dess födsel lite grand blivit en "bibel" för dem som arbetar med katalogbygge i en webbmiljö.

Men man gjorde mer än så inom IFLA. 2003 satte man igång med en serie expertmöten med syfte att skapa en ny

“ “ Och FRBR har sedan dess födsel lite grand blivit en "bibel" för dem som arbetar med katalogbygge i en webbmiljö.

internationell katalogiseringskod, eller åtminstone skapa nya riktlinjer för katalogregelskapande, regler som skulle kunna ersätta, eller bygga ut, de tidigare nämnda Paris Principles. Fem möten hölls runt om i världen i Frankfurt, Buenos Aires, Kairo, Seoul och Pretoria och de ledde fram till att man skapade ett "Statement of International Cataloguing Principles" eller Internationella katalogiseringsprinciper som de helt enkelt kallas på svenska, vanligen kallade ICP. De finns att hämta på svenska på IFLA:s webbplats under adress: <http://www.ifla.org/en/publications/statement-of-international-cataloguing-principles>

De nya principerna slår bland annat fast att katalogen ska möjliggöra för användaren:

- Att hitta en bibliografisk resurs i en samling som ett resultat av en sökning där den använder sig av attribut och relationer som tillskrivits resursen;
- Att hitta en enstaka resurs;
- Att hitta samlingar av resurser;
- Att identifiera en bibliografisk resurs eller agent;
- Att välja ut en bibliografisk resurs som är anpassad till användarens behov;
- Att erhålla eller få tillgång till ett

beskrivet exemplar;

- Att navigera inom en katalog och utanför denna

Principerna poängterar också vikten av att ha sökingångar och att dessa sökingångar helst ska vara auktoriserade och registrerade i något slags auktoritetsspost. FRBR-terminologi används genomgående i ICP.

Under 2000-talet har man inom IFLA fortsatt vidareutveckla den tidigare nämnda FRBR-modellen, dels genom att göra förbättringar av själva modellen, dels genom att skapa ytterligare två modeller som tar detta sätt att tänka ännu längre. Det som tillkommit är:

- Functional Requirements for Authority Data, FRAD.
Tar FRBR:s sätt att tänka vidare in på auktoritetsskapandets område.
- Functional Requirements for Subject Authority Data, FRSAD.

Gör på samma sätt inom ämnesbeskrivningens område. Kanske den mest kompilerade modellen.

Intensivt översättningsarbete av RDA

Tillbaka till vår tid och de nu nya katalogiseringsreglerna RDA. Hur har det gått med dem och vad händer nu? Det som hände vid senaste World Wide Review:n var att reglerna fick mycket kritik för att ha ett för stelt språk. Just nu omarbetas alltså det engelska språket i grundtexten. Detta ska vara klart till 2013 och då är det också beslutat att nationalbiblioteken i de fyra grundländerna USA, Kanada, Storbritannien och Australien börjar tillämpa dem. De nya reglerna kommer då också att finnas tillgängliga på dessa länders officiella språk, alltså engelska, franska och spanska. Samtidigt har också, ganska uppseendeväckande, det tyska nationalbiblioteket beslutat att vara redo för en tysk övergång samtidigt. I Tyskland pågår alltså nu ett intensivt översättningsarbete och samtidigt diskussioner om vad i reglerna som man kan ta rakt av och vad som kräver tysk anpassning. Men man vill ha så lite undantag från standard som möjligt – just för att främ-

ja internationell kompatibilitet. Förmodligen går alltså Tyskland också över till RDA under 2013.

Men resten av Europa då? Ja, förmodligen går Frankrike också i samma spår, dock verkar många tecken tyda på att de vill ha in diverse egna tillämpningar, så det blir inte helt och hållet grund-RDA. Italien går nog inte över till en början, eftersom de alldeles nyligen införde egna, nya, regler, REICAT. Dessa regler är dock baserade på ICP och ISBD, så de är ganska kompatibla med RDA. Spanien tar förmodligen RDA och det gör förmodligen stora delar av Östeuropa också, men för Östeuropas del blir det säkert RDA i grundversion, på engelska och utan egna tillämpningar. Man har helt enkelt inte råd att anpassa reglerna eller översätta dem. De nordiska länderna lutar också åt en övergång, men i så fall då en övergång där man inte översätter hela texten, utan översätter terminologi och viktigare fraser, men låter grundtexten vara kvar på engelska. Även här beror ju detta på de stora kostnader en fullständig översättning medför.

Danskarna radikala

Danmark har emellertid valt en mer radikal väg och avskaffar traditionell beskrivande katalogisering (ja delvis i varje fall):

Äldre post (DanMARC-formatet):

- 100 00 *a Lindgren *h Astrid
- 245 00 *a Pippi Langstrømpe i Humlegården *c billedbog *e [tekst] ved Astrid Lindgren *e og [illustrationer ved] Ingrid Nyman *fpå dansk ved Erik Stig Andersen
- 700 00 *a Nyman *h Ingrid Vang

Ny katalogpost (DanMARC-formatet):

- 100 00 *a Lindgren *h Astrid *4 aut
- 245 00 *a Pippi Langstrømpe i Humlegården *c billedbog
- 700 00 *a Nyman *h Ingrid Vang *4 ill
- 720 00 *o Erik Stig Andersen *4 trl

Den nya katalogposten kan sedan översättas av bibliotekssystemet till: Pippi Langstrømpe i Humlegården : billedbog / [author:] Astrid Lindgren ;

[illustrations:] Ingrid Nyman ; [translated by:] Erik Stig Andersen
Eller motsvarande i det språk som användaren önskar för det som står inom klammer.

Verkligen en stor förändring mot det sätt som vi är vana att katalogisera, men faktiskt nära en av de idéer som skaparna av RDA hade till en början, men sedan aldrig ”vågade” förverkliga.

Namnformer och uniforma titlar

En viktig fråga på agendan är frågan om namnformer och uniforma titlar. Dessa täcks inte av ISBD-reglerna, utan varje land har sina egna regler. Men man vill ju kunna söka på en form och ändå få fram samtliga varianter, alltså söka på en uniform titel enligt ett lands regler och då ändå få träff på alla andra länders samma uniforma titel. Här finns det dock en ganska långt kommen lösning, vid namn VIAF, Virtual International Authority File. Ett projekt som startades mellan Library of Congress och Deutsche Nationalbibliothek och till vilket sedan anslöt sig Bibliothèque nationale de France och sedan Sverige som nummer 4. Numera har man ett drygt 20-tal medlemmar och det växer hela tiden. Här analyseras bibliografiska och auktoritetsposter tillsammans av systemet och man låter systemet räkna ut vilka titlar och namn som hör ihop, oftast med förbluffande korrekthet. Systemet är fritt att söka i och finns tillgängligt under <http://viaf.org>. Notera dock att det enbart är personnamn som hittills är släppta i en godkänd version. Det finns uniforma titlar där, men mycket återstår ännu att göra där. Så småningom kommer också institutioner och ämnesord att tillfogas.

Hur blir det med RDA i Europa?

Så hur blir det rent praktiskt med RDA i Europa? RDA är idag en produkt som saluförs av American Library Association (ALA). Ska ALA fortsätta med detta? Kommer de då att betala för de översättningar som ska göras och underhålla produkten internationellt? Detta är frågor som många ställer sig och som ännu inte fått svar. Små länder kan ju in-

nebära en hög kostnad för översättning, men inbringa liten förtjänst för ALA. Och för de som väljer att klara sig med en delvis översatt produkt, kommer ALA då att klara av att hantera ett så pass komplicerat system? Och kommer man att kunna hantera alla de länder som väljer att ha undantag och egna specialregler som avviker från grundtexten? Kan man ha ett RDA till 75 %, till 50 %? Vad händer om något land vill göra sin egen RDA, alltså ha en organisation som ställer samman den och publicerar den på något vis, kommer detta att godkännas? Sådant är också fortfarande oklart.

Europeisk intressegrupp

På American Library Associations sommarkonferens i Chicago 2009 träffade jag ett par kollegor från olika nationalbibliotek runt om i Europa. Vi tyckte där att det hade varit bra om vi kunnat agera mer som en enad front mot Joint Steering Committee for the Development of RDA (JSC) som är den kommitté som utvecklar de nya reglerna och därför föreslog vi att vi skulle bilda ett slags eu-

“ “ Under 2014-15 är det min gissning att vi i Norden, och även stora delar av övriga Europa hänger på, men än så länge är det bara en gissning.

ropeisk intressegrupp. Detta gillades av våra arbetsgivare och under 2009-2010 etablerade vi gruppen som sedan till slut stadfästes vid ett möte i december 2011. Gruppen heter European RDA Interest Group (EURIG) och har en webbplats med adress: <http://www.slainte.org.uk/eurig/index.htm>

Gruppen har just nu ca 30 medlemmar från europeiska nationalbibliotek och biblioteksorganisationer och agerar primär förhandlingspart med JSC.

Men JSC har också börjat öppna upp sig mot resten av världen. JSC, som hittills varit strikt anglo-amerikansk, har

från och med i år också en tysk ledamot, Christine Frodl, från tyska nationalbiblioteket. Detta har ju blivit nödvändigt i och med att Tyskland i princip sagt att de går över helt och hållet nästa år.

2013 går den angloamerikanska världen över till RDA

Så vad kommer nu att hända härnäst då? Ja, 2013 går den angloamerikanska världen över, först nationalbiblioteken och efterhand också övriga. Tyskland följer hack i häl och därpå förmodligen Frankrike, Spanien och några andra. Under 2014-15 är det min gissning att vi i Norden, och även stora delar av övriga Europa hänger på, men än så länge är det bara en gissning. Ett svenskt beslut lär vara på gång och förväntas tas av riksbibliotekarien under hösten 2012. Under tiden beslutsprocessen pågår anpassas alla bibliotekssystem och under denna tid måste man också sätta igång med att utbilda alla som ska arbeta enligt de nya reglerna, en process som kommer att kräva både tid och pengar.

Samtidigt som allt detta händer arbetar IFLA vidare på att se till att deras standarder och modeller följer med i utvecklingen. ICP kommer att gås igenom på nytt och likaså ska de tre modellerna FRBR, FRAD och FRAD jämkas ihop till en enda modell. Mycket av arbetet inom IFLA handlar också om att se till att samma terminologi används överallt och att olika system och språk kan tala med varandra utan några som helst missförstånd.

Vi har spännande år framför oss

De nya katalogiseringsreglerna, RDA, kommer alltså, det är jag säker på. Det kommer nog också att gå ganska snabbt när väl införandet kommer igång. När väl ett svenskt beslut är taget och implementationen i den angloamerikanska världen påbörjats under 2013 är det hög tid för oss i Sverige att sätta igång med förberedelser. Översättningar av åtminstone delar av regelverket, t.ex. terminologi behöver göras, system anpassas (LIBRIS är redan på god väg) och personal utbildas. Så ni som jobbar bibliografiskt, räkna med ett par intensiva, men spännande år framför er!

I tidens rififi

||| Lena Nettelbladt, text & bild

I september, på Gyllene cirkeln i ABF-huset i Stockholm, presenterade de tre författarna Tore Bergner, Leif Nylén och Torkel Rasmusson boken *I tidens rififi* – historier om proggruppen Blå Tåget. Till boken hör en CD och från den fick vi höra låten *Allt var liksom i rörelse* med text av Leif Nylén.

*60-talet kom och gick
Öppet som ett ögonblick
Uppror och förförelse
Allt var liksom i rörelse*

Medlemmarna i Blå Tåget började som avantgardister inom den estiska

sektorn med konkret poesi och happenings. Tore Bergner var konstnär, Torkel Rasmusson och Leif Nylén var författare. De startade hösten 1967 i Tores ateljé och de gjorde många happenings på Moderna museet som blev deras "skyddade verkstad". De spelade första gången på vernissagen av Andy Warhol-utställningen på Moderna museet 1968 under namnet Tjalles Horizont, ett namn de bara använde denna kväll. Musikerna Roland Keijser, Mats G. Bengtsson, Göran von Matérn, Urban Yman, Elisabeth Nylén och Kjell Westling har medverkat under olika tider. Bandet har haft olika namn såsom Gorillaorkester, Sound of Music

och Gunder Hägg. Även Carl Johan de Geer har varit med i gruppen som bytte namn till Blå Tåget år 1972.

Radiopjäser och konstutställningar

Leif Nylén spelade trummor. Han hade hört om ett amerikanskt undergroundband The Gods där trummisen aldrig spelat trummor innan de gick in i studion.

– Kan han så kan jag! tänkte Leif. Vi var en amatörorkester och vi hade andra jobb men gruppen var väldigt viktig för oss och att jobba kollektivt och politiskt. Men en del klagade på vår ironi och våra konstiga ord. Vi var ett alternativ till alternativet. Vi var lite äldre än den typiska 68-generationen, vi var cirka 30 år och inte länge en del av studentmiljön.

– Vi gjorde även fem radiopjäser och några konstutställningar. Vi tyckte att vi kunde göra allting, säger Torkel.

Staten och kapitalet

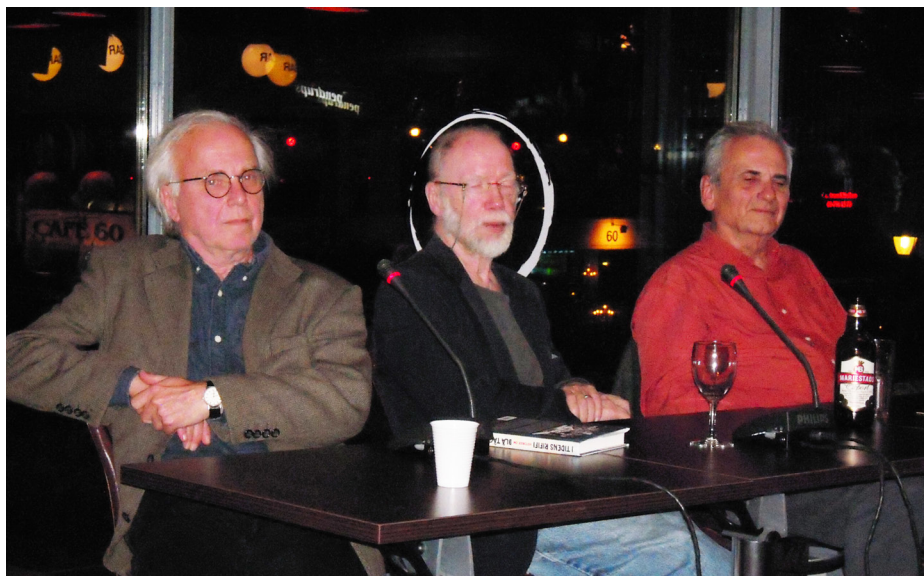
I samband med en stor tonårsmässa i Storängsbotten 1968 var de med och arrangerade Stoppa mässan. Det slutade med att Leif fick tillbringa kvällen hos polisen. Gruppen var också med och arrangerade de första Gärdesfesterna. Deras kanske mest kända låt är *Den ena handen vet vad den andra gör* från 1972 och ett kapitel i boken handlar om låtens tillkomsthistoria. Ebba Grön spelade in den på 1980-talet men då med namnet *Staten och kapitalet*.

– Jag kände mig främst smickrad när Thåström ringde och berättade att de spelat in låten, skriver Leif Nylén i boken. – Jag har dessutom alltid haft den inställningen att jag hellre gläds åt att någon använder sig av någonting jag gjort än vaktar upphovsrättens gränser.

Inte välkomna på Fylkingen

I boken har de tre författarna skrivit olika delar. Boken är rikt illustrerad med fotografier, bilder på affischer och skivomslag. Den är ett stycke svensk musikhistoria. Ett avsnitt beskriver hur de blev nekade att spela på Föreningen Fylkingens text/ljudfestival 1968 med motiveringen att de använde vanliga instrument och utnyttjade gammaldags harmonik till rimmade sånger. Var fanns det avantgardistiska? Leif Nylén, Torkel Rasmusson och Mats G. Bengtsson var med i Föreningen Fylkingens litteraturgrupp men utträdde genast.

Blå Tåget lade ner 1974 efter att ha

Torkel Rasmusson, Leif Nylén och Tore Berger smågnabbas medan de berättar om sin nya bok.

släppt fem skivor, men återuppstod på Hultfredsfestivalen 1999. År 2004 kom deras skiva *I tidens rififi*, ett namn de nu återanvänt till boken om sig själva.

Lästips: *Och allt var liksom i rörelse*, artikel av Leif Nylén i DN 2008-05-03

Berger, Tore

I tidens rififi :
historier om Blå Tåget
263 s. + 1 CD
Norstedt 2012

KMH Folk framträdde vid boksläppet på Sjöhistoriska museet i Stockholm.

Söndagen den 14 oktober släppte Svenskt visarkiv en kommenterad facsimilutgåva av Sigurd Sternvalls klassiska samling av sjömansvisor, *Sång under segel*, på Sjöhistoriska museet i Stockholm.

Sjökaptenen Sigurd Sternvall seglade över halva jorden och samlade samtidigt in visor ur sjömanslivet. Svenskt visarkiv har återutgivit hans samling *Sång under segel* från 1935. Med boken följer en cd med ett dussintal nyinspelade visor ur

boken, med studenter vid institutionen för folkmusik vid Kungl. Musikhögskolan i Stockholm. Boken har också ett nyskrivet förord om Sternvall och hans vissamlande.

Sång under segel ges ut i samarbete med Samfundet för visforsknig, Föreningen Sveriges sjöfartsmuseum i Stockholm och Institutionen för folkmusik vid Kungl. Musikhögskolan, Stockholm.

Vid boksläppet höll visarkivets tidigare

medarbetare Eva Danielson ett kortare föredrag om Sternvall och hans arbete med insamling av sjömansvisor. Studenter från Musikhögskolans folkmusiklinje gjorde också en konsert med några av bokens visor.

Sång under segel

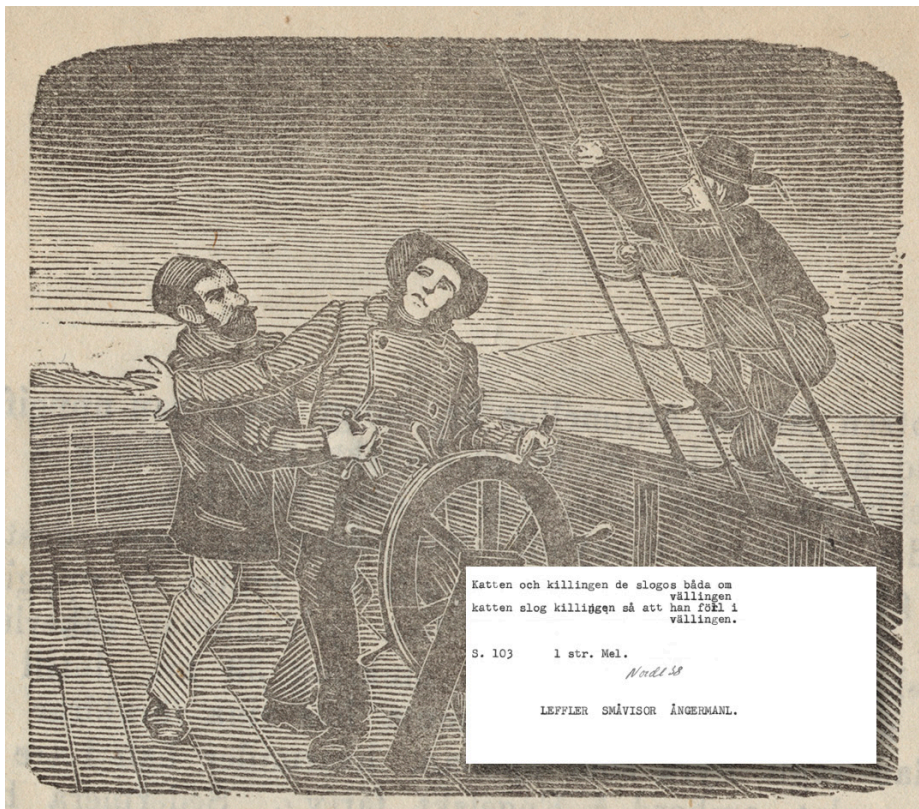
samlade av Sigurd Sternvall
382 s. + 1 CD
Svenskt visarkiv och Samfundet
för visforsknig, 2012

Sång under segel i nyutgåva

||| Dan Lundberg, Svenskt visarkiv, text & foto

Mord, kaffe & frieri

Mathias Boström, Svenskt visarkiv

I bakgrunden syns Mordet på sjökaptainen, läs mer på s. 2. I högra nederkanten syns katalogkortet för "Katten och killingen". Ett exempel på ett digitaliserat kort ur Visarkivets förstaradsregister. Högst upp på kortet står visans textbörjan, i detta fall de två första versraderna. Längst ner på kortet står den publikation eller institution (arkiv, museum, bibliotek) som visan återfinns i. I det här fallet ska förkortningen utläsas som K. P. Lefflers artikel "Småvisor i Ångermanland", tryckt i fjärde bandet av tidskriften Råg 1921. I mitten av kortet finns närmare uppgifter om visan: vilken sida den står på i källan, hur omfattande uppteckningen är och om det finns en melodi eller, som i det här fallet, en melodihänvisning. I det aktuella fallet finns också en handskrivnen typbeteckning ("Nordl 38"). Det innebär att visan av Visarkivets medarbetare bedömts vara en visa av samma typ som de visor som utgavs som nummer 38 i Johan Nordlanders samling Svenska barnvisor och barnrim, tryckt första gången 1886.

Har du någon gång funderat på vilka svenska visor det finns som handlar om mord? Eller varit nyfiken på visor om kaffe, frieri eller Karl XII? Om så är fallet – eller ifall du blev nyfiken på att undersöka detta närmare – finns nu möjligheten att via webben nå två av Svenskt visarkivs viktigaste kortregister: Förstaradsregistret och Ämnesregistret. De finns sedan våren 2012 tillgängliga via <http://katalog.visarkiv.se/>.

Första raden

När Svenskt visarkiv grundades 1951, av bland andra visdiktaren och -forskaren Ulf Peder Olrog, var den viktigaste

uppgiften att skapa ett centralregister över svenskspråkiga folkliga visor. Dessa fanns i manuskript, inspelningar och äldre samlingar, spridda på olika håll inom och utanför Sveriges gränser. I mitten av 1950-talet hade de största kända samlingarna gått igenom och ett register över visornas första rad renskrevs på drygt 89 000 kort. Tack vare att Förstaradsregistret är maskinskrivet har det nu varit möjligt att läsa in och tolka korten maskinellt, vilket öppnat för fritextsökning av – i bästa fall – hela kortinnehållet. Innan Visarkivet övergick till datorregistrering av visor kompletterades Förstaradsregistret med ett supplement om drygt 9 000 kort, som också har digitaliserats.

Ämne

I anslutning till kortregistret över visornas textbörjan byggdes ett hjälpregister upp där visornas sorterades efter ämne – det är ju sällan ämnet för visan framgår av textens första ord, vilka ju bestämmer ordningen i förstaradsregistret. Utgångspunkten för Ämnesregistret var ett befintligt register av detta slag över Kungl. Bibliotekets samling av visor i skillingtryck. Detta register kopierades och har därefter succesivt byggts ut med nya kort om ämnena i andra visor. Ämnesregistret omfattar drygt 34 000 kort.

Folkliga källor

Att Svenskt visarkivs Förstarads- och Ämnesregister i första hand var avsett för internt bruk på arkivet, inte för allmänheten, förklarar deras ibland kryptiska utformning. Korten är fulla med mystiska förkortningar, men nycklar till att uttolka dem finns i webbpresentationen. Om det är något som verkar oförståeligt, tveka inte att kontakta Visarkivet! Registren hänvisar som nämnts till samlingar i en mängd institutioner, men mycket av materialet finns tillgängligt i kopia i Svenskt visarkiv.

Vis- och låtregister

Avslutningsvis måste det understrykas att registren inte är kompletta – det finns säkerligen fler visor om mord, kaffe, frieri och Karl XII än vad som framgår av Förstarads- och Ämnesregistret. Framför allt är det äldre och folkliga källor som förts in i registren, medan modernare visor och populärmusiklåtar inte återfinns. Dessa finns istället i Visarkivets Vis- och låtregister. Även om registren inte är kompletta kan man komma en lång väg med hjälp av dem och upptäcka en skatt med annars svårifunna visor av det mest skilda slag. När sjöng du senast en visa om ballongfärder?

“A portrait is a meeting between a face and light”

Swedish music landscape

||| Lena Nettelblatt, text & bild

Julien Bourgeois, fotograf och författare

Bibliotek Film & Musik i Kulturhuset i Stockholm bjöd in till en träff med Julien Bourgeois, skapare av boken *Swedish music landscape*. Fotografen Julien Bourgeois föddes 1981 i Frankrike. Hans stora musikintresse gjorde att han gärna ville jobba ”in the music business” och därför sände han e-post till musiker och frågade om han fick fotografera dem. Det resulterade i att han fick jobb som porträttfotograf för olika skivmärken.

Svensk musik i skivsamlingen

När Julien gick igenom sin skivsamling upptäckte han att den till stora delar bestod av svensk musik. Det gjorde att han sände e-post även till svenska musiker. Han blev välkommen och i maj

i år släpptes boken *Swedish music landscape*. Boken består av fotografier och korta texter om svenska musiker och låtskrivare. Svenska institutet hjälpte till och han bloggade två gånger i veckan i tre månader för dem: <http://blogs.svenska.se/music/author/julienbourgeois/>

– Jag ville se om det fanns ett samband mellan Sverige och den svenska musiken, hur miljön påverkar själva musiken. De svenska musiker jag träffade fick själva välja var de ville bli fotograferade. Jag bad dem välja en plats som betyder mycket för dem. Det var mycket intressant och exotiskt att arbeta med ljuset i Sverige, berättar han. Vi kunde vänta på ljuset i flera timmar. Det var verkligen magiskt att fotografera Frida Hyvönen i januari i en liten by mellan Umeå och Skellefteå. Jag åkte nattåg upp, det var 25 minusgrader och jag fick vara med på hennes pappas födelsedagsfest med mycket sång och musik. Musik verkar betyda väldigt mycket i svenskers liv.

Mitt bästa minne i Dalarna

– Jag hade en lista på 50 personer som jag ville träffa och fotografera. 35 artister kom med i boken bland andra Titiyo, Tomas Andersson Wij, Nicolai Dunger och Anna Järvinen. Jens Lekman tog mig med på en picknick på midsommardagen söder om Göteborg. First Aid Kit ville visa en annan sida av sin musik och tog med mig till Hötorgets tunnelbanestation i Stockholm, men det var svårt med ljuset i tunnelbanan. Nina Kinert valde att bli fotograferad i Biologiska

museet på Djurgården. Det verkar som om ingen går dit och djuren är stelnade i sina rörelser mot en målad bakgrund.

“ “ Det var verkligen magiskt att fotografera Frida Hyvönen i januari i en liten by mellan Umeå och Skellefteå.

Man får lust att stänga av mobilen och bara vara där, som att vara på en vind full med minnen.

– Mitt bästa minne var när jag fotograferade Dear Euphoria alias Elina Johansson och var med henne två dagar i Dalarna i en stuga. Först hade jag inte tänkt ha med några texter i boken utan bara fotografierna men alla berättade så mycket för mig så det blev naturligt för mig att skriva ner en del av våra samtal.

– Vilka är dina förebilder, frågar Johannes Mayer från Bibliotek Film & Musik. Julien nämner Anton Corbijn, Robert Mapplethorpe och Diane Arbus.

Bourgeois, Julien

Swedish music landscape : a photographic book about indie pop music in Sweden
Paris : Editions Microcultures, 2012, 143 s.

En skattkista med noter

||| Lena Nettelbladt, text och foto

I Guldföajén, Kungliga operan i Stockholm, presenterade projektledare Ann-Christin Biel Svensk musiks stora satsning på en antologi med operaarior.

– Ledorden har varit att synliggöra det konstnärliga kulturarvet och att få det att klinga.

Anders Wiklund berättar att fyra personer har ingått i repertoargruppen däribland han själv. De andra är Carin Bartosch Edström, Dorothy Irving och Kjell Ingebretsen.

– Antologin vill spegla den svenska operarepertoaren från 1874 till 2009. Att den börjar med år 1874 beror på att operan *Den bergtagna* av Ivar Hallström hade urpremiär då och den räknas som startpunkt för den moderna svenska operan. Projektet startade 2006 och vi spelade och sjöng oss igenom den svenska operarepertoaren och vi hittade mycket bra musik. En glad överraskning var att Kurt Atterberg gjort så fin musikdramatik som låter som en blandning mellan Strauss och Puccini.

147 arior ur 89 operor

Syftet med projektet är att locka till framföranden av den svenska operaskatten. Antologin *Svenska operaarior 1874-2009* är i fyra band för sopran, mezzosopran/alt, tenor och baryton/bas, för sång och pianoackompanjemang och innehåller sammanlagt 147 arior ur 89 operor av 54 svenska tonsättare. Några av de tonsättare som finns representerade är Helena Munktell, Elfrida Andrée, Karl-Birger Blomdahl, Jonas Forssell, Gunnar

Kulturminister Lena Adelsohn Liljeroth och Ann-Christin Biel.

de Frumerie, Hans Gefors, Thomas Jennefelt, Lars-Erik Larsson, Paula af Malmborg Ward, Karin Rehnqvist, Sven-David Sandström, Wilhelm Stenhammar och Lars Johan Werle.

Konsert med operaelever

Sen följde en konsert med sångare från Operahögskolan som framförde arior ur antologin till pianoackompanjemang av Magnus Svensson. Sångare var Maria

Demérus sopran, Conny Thimander tenor, Frida Österberg mezzosopran och Thomas Sepp baryton. De sjöng arior av Ivar Hallström, Karl-Birger Blomdahl, Sven-David Sandström, Ture Rangström, Karin Rehnqvist, Klas Torstensson och Hans Gefors.

Vad då – operaskatt?

Kulturminister Lena Adelsohn Liljeroth höll ett tacktal.

– Budgetpropositionen är just inlämnad och litteraturutredningen är på gång. Jag tror att jag har koll på det mesta. Men när jag plötsligt såg en rubrik ”Operaskatt kommer i oktober” blev jag alldeles kall. Vad då – operaskatt? Sen förstod jag att det handlar om att göra kulturarvet tillgängligt. Jag är nog lite yrkesskadad. En våra prioriteringar i alliansregeringen handlar just om kulturarvet – att det ska bevaras, användas och utvecklas. Och det precis detta som denna antologi handlar om. Från Kulturdepartementets sida är vi glada för att vi har kunnat bidra med en del av det arbete som bland annat

Marina Demina från Musik- och teaterbiblioteket, har hjälpt till att ta fram noter till Anders Wiklunds glädje.

Musikaliska akademien gör och som handlar om att lyfta fram kvinnliga tonsättare. Det tycker jag är väldigt viktigt. [Musikbiblioteksnytt återkommer om det].

Hon slutar sitt tal med att citera vad ett barn på operaverkstaden i Malmö svarade på frågan vad opera är: ”det är när man sticker kniven i nån och det kommer musik i stället för blod.”

Musikhögskoleträff i Göteborg

||| Lena Nettelbladt, text och foto

Det var Operaarior, Taube och kvinnor på programmet när Pia Shekhter ordnade träff för bibliotekarierna vid Sveriges musikhögskolor.

Påpassligt nog var träffen den 27-29/9, alltså i samband med bokmässan. På torsdagsförmiddagen kunde den som ville besöka mässan. Självtill jag lyssna på ett intressant seminarium om bibliotekariernas kompetens och besöka Statens musikverk som delade monter med Naxos. Bo Ejeby fanns på plats som vanligt och så även Notfabriken. Svensk musik gjorde reklam för den kommande

antologin med operaarior. Träffen för musikhögskolebibliotekarierna började på eftermiddagen i Biblioteket för musik och dramatik i Astristen. Vi fick varsin tygkasse prydd med ett filmstjärneykort med vårt namn och fylld med information, T-shirt och CD. Efter kaffe och bulle var vi välkomna in i konsertsalen. Där berättar Ann-Christine Biel, projektledare och Anders Wiklund, professor i musikdramatik, om arbetet med notantologin *Svenska operaarior 1874-2009*. Studenter från operautbildningen sjöng exempel ur den digra samlingen. Efter konserten presenterade en representant från Alexander Street Press nyheter. Se

mer: <http://alexanderstreet.com/>. De flesta musikhögskolor har avtal med detta företag som erbjuder noter, musik och film online. På kvällen åt vi gott på restaurant Svarta Oliver.

Konstnärlig forskning

Fredagen började med ett mycket intressant föredrag om forskning genom interpretation. Det var Johannes Landgren, prodekan vid den Konstnärliga fakulteten vid Göteborgs universitet som berättade. Den konstnärliga fakulteten erbjuder utbildningar inom design, fotografi, filmregi, fri konst, konsthantverk, litterär gestaltning, musik, musikal,

Uppifrån vänster: Judit Schöld, Johan Söderberg, Åse Lugné, Anna Särg, Ann Malm, Lars Landin, Elisabeth Hansson, Tomas Nydén (skymd), Matts Wikström, Birgitta Eriksson, Inger Jullander, Karin Nordgren, Anna-Karin Skansen, Pia Shekhter, Yvonne Suopanki-Lakso, Christer Axell, Helen Viklund, Karin Engström, Lena Nettelbladt, Birgitta Sparre. Fotograf okänd

opera och teater vid de tre institutionerna: Högskolan för scen och musik, HDK Högskolan för Design och Konsthantverk och Akademin Valand. Forskning genom interpretation handlar om ”vetenskaplig forskning, men inom det konstnärliga området, med tillägget att det är frågan om praktiskt gestaltande forskning, där den konstnärliga praktiken fungerar som bas, verktyg och fokus i forskningsprocessen.” (citrat från institutionens webbplats). Exempel på avhandlingar som har kommit inom området är:

Maria Bania: *”Sweetenings” and ”Babylonish Gabble”*: Flute Vibrato and Articula-

tion of Fast Passages in the 18th and 19th centuries. Avhandlingen söker ta reda på vilka vibratotekniker och tekniker för att artikulera snabba passager som användes i konstmusik av flöjtister under 1700- och 1800-talen.

Svein Erik Tandberg: *Imagination, Form, Movement and Sound - Studies in Musical Improvisation*. Hur improviserar man och, hur lär man sig improvisera?

Johannes avslutade med att berätta om pågående forskning som han och Gunnar Forshufvud håller på med: *Interpretativa frågeställningar kring J. S. Bachs ”Geistliche Lieder und Arien*. I den for-

skningen kan de ”ägna tre veckor åt ett crescendo i takt 3, i varje liten detalj finns den stora hemligheten – hela universum.”

Lite från varje musikhögskola

Rundabordssamtalet är säkert höjdpunkten på dessa träffar. Då berättar varje musikhögskolebibliotek något om vad som hänt sedan förra året och om vad som är på gång.

- Biblioteket för musik och medier i Piteå – personalen består av Yvonne Suopanki-Lakso, Johan Söderberg, Helen Viklund och Matts Wikström. Alla har fått egna rum. Jenny Samuelsson är ny överbibliotekarie för universitetsbiblioteket. Studenttorget och reception har flyttat in i biblioteket.

- Musikhögskolan Ingesund ska byggas om. Musiklärarutbildningen har blivit mer teoretisk och därför behövs det fler studieplatser. Personal på biblioteket är Karin Engström och Anna-Karin Skansen och de känner att de har ”stor frihet men är inte riktigt sedda” av ledningen. Thomas Blom är ny prorektor och överbibliotekarie för Karlstads universitet. Biblioteket sköter också om instrumentutlåning. De har startat en skönlitterär bokcirkel för elever och personal och det är mycket uppskattat. Med hjälp av kod har eleverna tillgång till biblioteket mellan kl 06:00 och 24:00. Biblioteket är bemannat från 8:00 till 16:30.

- Musikhögskolans bibliotek i Stockholm ska få nytt bibliotek i stallet när Musikhögskolan bygger nya lokaler på tomten intill där Swartlings ridskola har legat. Inflyttning blir 2016. Rektor Johannes Johansson avled oväntat i maj i år och Cecilia Rydinger Ahlin tog över. På biblioteket arbetar Karin Nordgren, Ann Malm och Judit Schöld.

- Musikhögskolans bibliotek i Örebro har LIBRIS som lokal katalog. Där arbetar Tomas Nydén heltid och Lars Landin halvtid. Tomas går i pension i februari och de vet inte hur det blir med bemanningen efter det. På bibliotek finns noter och cd. Böckerna får

inte plats utan finns på själva universitetsbiblioteket dit musikavdelningen organisatoriskt hör.

• Biblioteket för musik och dramatik hör sedan 2011 till Göteborgs universitetsbibliotek. På biblioteket arbetar Birgitta Eriksson, Inger Jullander, Pia Shekhter, Stefan Sjöblom, Turid Strömsnes, Anna Sörg och Ingemar Sörenson. Birgitta Eriksson har arbetat mycket med en donation av böcker från dirigenten Herbert Blomstedt. Anna Sörg arbetar med orkestermaterial och det gör hon 30 % på biblioteket och 70 % på Konserthuset. Pia arbetar 80 % på biblioteket och 20 % som generalsekreterare i IAML (The International Association of Music Libraries, Archives and Documentation Centres).

• Musikhögskolans bibliotek i Malmö har fått en ny chef i Åse Lugnér. Hon efterträdde Britt Roslund (som vi hade nöjet att dinera med på torsdagskvällen). Åse arbetar 75 % på biblioteket och 25 % på den konstnärliga fakulteten. På biblioteket arbetar Elisabeth Hansson och Christer Axell samt assistent Emelie Sandgren som arbetar 4 timmar per dag.

Taubearkivet

Efter lunch fick vi lyssna till Pia Schmidt de Graaf som berättade om Taubearkivet i Göteborgs universitet och visade originaldokument. Taube skrev inte noter själv utan han hummade och spelade för andra som skrev ner åt honom. Men vi

fick se det enda notexemplet som finns skrivna av Taube och det var några tak-

“ “ Kvinnan är alltid underförstådd i sökningarna, därför ger sökningen kompositörer som ämne endast svar på kvinnliga kompositörer.

ter till *Så länge skutan kan gå*. Samlingen är på 35 hyllmeter och innehåller bland annat 20 000 brev varav 4500 är från honom själv. Vi fick se ett roligt brev från Sten Broman till Evert Taube. Här kan du se mer om och söka i samlingen: <http://www.ub.gu.se/samlingar/handskrift/taube/>

KVINNSAM GREDA OCH GENA

Till sist berättade Anna Sjö Dahl om KVINNSAM. Det är ett nationellt bibliotek för genusforskning vid Göteborgs universitet som har funnits sedan 1958. Åtta personer, uppdelade på 5,5 tjänster, arbetar med att "bevaka och förteckna litteratur om genusfrågor, att samla, ordna och förteckna kvinnohistoriskt arkivmaterial samt ge referensservice". Det kan vara monografier, artiklar, kapitel i böcker och så kallat "gått material" såsom rapporter och broschyrer. Kvinnan är alltid underförstådd i sökningarna därför ger sökningen kompositörer som ämne

Anna Sjö Dahl Hayman, KVINNSAM

endast svar på kvinnliga kompositörer. Det som köps in till Göteborgs universitet passerar KVINNSAM som ser om det finns något genusperspektiv att notera innan materialet går vidare. Varje vecka får de en vagn med tidskrifter som de går igenom. Fokus är på nordiska och svenska genusfrågor i kvinnohistoriskt perspektiv. Gå gärna in på <http://www.ub.gu.se/kvinn/> och se om fler projekt såsom databasen GENA som förtecknar avhandlingar med genusperspektiv och GREDA som förtecknar genusforskare.

Efter kaffet var vi några om följde med Pia till hennes torp i Kinnekulle för en helg med "Stjärnorna på slottet" men det är en annan historia...

Summary in English

In current issue you can read Anders Cato's article about music cataloguing history and future. In English you can read the article "Music Cataloguing in Europe and RDA: Current Practices Challenged by New Rules" in *Fontes* number 59/3 July-september 2012.

In September, Pia Shekhter arranged a two days meeting with librarians working at Swedish music colleges. We listened to a concert with Swedish opera arias and heard a presentation about

a new printed music collection with Swedish opera arias in four volumes.

We also learned about news from Alexander Street Press. Johannes Landgren from The Faculty of Fine, Applied and Performing Arts at the University of Gothenburg told us about doctoral education and research in artistic development work. Finally we learned about the Swedish troubadour Evert Taube's archive and also about KVINNSAM - National resource library for gender studies - at

Gothenburg University Library which is a special library for gender studies.

You can also read about a newly digitized catalogue from The Centre for Swedish Folk Music and Jazz Research. In this catalogue you can search for subjects in Swedish tunes and their first lines.

We also present three new books one of them is written in English: *Swedish music landscape* by the French photographer Julien Bourgeois.

God jul & Gott nytt år

önskar Musikbiblioteksnytt

nr.4
2012